

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ!

"Ενα ζήτημα που πρέπει σήμερα να μας άπασχολήσει είναι η κατάσταση του γνησίου μουσικού ένστικτου του 'Ελληνικού λαού άπ' την καταστρεπτική επίδραση του λαυ ρεμπέτικου, και άμανε και της μουσικής της τζάζ.

Η γνήσια μουσική παράδοση των κλέφτικων τραγουδιών του 21 με τον φλογερό πατριωτισμό, τη λεβεντιά και τό γνήσιο λαϊκό αίσθημα φαίνεται να έκτοπίζεται άπό τό σύγχρονα ρεμπέτικα, τούς άμανεδες και τούς ύπερμοντέρνους χορούς της σάμπας—ράσμπας της βραζιλιανής ζούγκλας. "Ετσι άπ' τη μιά μεριά τό ρεμπέτικο (που συνδέεται τις περισσότερες φορές με τις αίσχρότερες γλωσσικές έκφράσεις) με τό λουλά και τό χασίς που ζει σε ύπόγεια άπου συναρμολογείται ό ύπόκοσμος, ό άμανες με τη μονότονη και θλιβερή «ανάπολη» της Τουρκικρατίας κι' άπ' την άλλη μεριά ό κατακλυσιμός της καθαρής άσο και της έκφυλισμένης μουσικής της τζάζ, έφτασαν να πνίξουν κάθε γνήσια 'Ελληνική μουσική διάθεση και να γίνουν η κυριότερη μουσική τροφή που προσφέρεται στη μεγάλη μάζα του 'Ελληνικού λαού, που δυστυχώς είναι μουσικά άκαλλιέργητη. Τά σύγχρονα τεχνικά μέσα —φωνογράφος, ραδιόφωνο—ώς και οι λαϊκές όρχήστρες βοήθησαν πολύ στην έξάπλωση και διάδοση τους, έτσι ώστε κανένα σχεδόν χωριό να μη μείνει άγνό στη λαϊκή μουσική του παράδοξη.

Δέν ύπάρχει άμφιβολία πώς ένα μέρος του 'Ελληνικού λαού ζει μιά άλλη πολιτισμένη πραγματικότητα. Τά τελευταία ίδιως χρόνια έχει έπιτελεσθεί μιά σοβαρή μουσική πρόοδος στον τόπο μας με τις τακτικές συναυλίες της Κρατ. "Ορχήστρας—όπου άκούμε και έργα 'Ελλήνων συνθετών— με τις κλασικές ραδιοφωνικές έκπομπές, με τη Λυρική Σκηνή, καθώς και με τη γενικότερη μουσική κίνηση, ίδιως στην πρωτεύουσα, όπου η 'Ελληνική μουσική έχει πάρει μιά σοβαρή θέση. 'Εξ άλλου τά διάφορα "Ωδεία, χωρwdίες κλπ. συγκεντρώνουν ένα σοβαρό άριθμό νέων που διψούν για μουσική μόρφωση και άσφαλώς δίνουν μιά σημαντική πρόσωση στη μουσική εξέλιξη του τόπου μας.

Αυτά όμως δέν είναι άρκετά για να γιωτρέψουν τά αβάισθητα σημεία της μουσικής άρρωστικας που ύπάρχει στην 'Ελλάδα. Γιατί είναι πολύ λιγότερος ό άριθμός έκείνων που άγαπούν και άρέσκονται στη κλασική και τη δική μας 'Εθνική μουσική ή τά δημοτικά μας τραγούδια.

Τό μέγιστο μέρος της μάζας του 'Ελληνικού λαού έχει δηλητηριασθεί άπ' τό μικρόβιο του ρεμπέτικου (που είναι ό έκφυλισμός και η κατάσταση του λαϊκού τραγουδιού), του άμανε και της σάμπας, είτε άκόμη κι' άπ' τις φτωχές μουσικές έπιβαρwσεις που κι' αυτές σε τελευταία άνάλυση περιλαμβάνουν τό σπόρο του ξεπεσμού και της κρίσης.

'Εκείνο λοιπόν που σήμερα χρειάζεται είναι μιά σταυροφορία για τη σωτηρία της γνήσιας 'Ελληνικής μουσικής παράδοσης που βγήκε άπ' τούς άγwνες του

'Ελληνικού λαού πάνω σ' αυτή τη γη και που τόσο είναι δεμένη με τά ήθη, την παράδοση και την εξέλιξη του. Τελευταία τό Κράτος, ύστερα άπό ένέργειες του Πανελ. Μουσικού Συλλόγου, έκαμε κάποια έπέμβαση άπαγορεύοντας μερικά ρεμπέτικα που έθιγαν τό δημόσιο αίσθημα, και που ευχόμεθα να καρποφορηή.

"Όμως αυτό δέν άρκει. Τό Κράτος στην περίπτωση αυτή πρέπει να λάβη ώρισμένα μέτρα έντελώς στοιχειώδη που είναι : 1) η πλήρης άπαγόρευση των ρεμπέτικων, τουλάχιστον έκείνων που βρίσκονται σε καταφανή αντίθεση με τό αίσθημα του 'Ελληνικού λαού 2) η χαλιναγώγηση της μουσικής άουδοσιας των περισσότερων ελαφρών συνθετών—που είναι μουσικά άμόρφωτοι—με τη σύσταση ειδικής έπιτροπής που θα έλέγχει κάθε ελαφρό τραγούδι όταν πρόκειται να τυπωθή ή να παιχθή και 3) η άξιολόγηση των 'Ελληνικών συμφωνικών έργων (των καλύτερων) με τη διακογρwφηση και συχνή έκτέλεσή τους άπό τό ραδιοσταθμό.

Και άκόμα να βοηθήση στην έξάπλωση των δημοτικών μας τραγουδιών με την εύρεία διακογρwφηση και πλατεία διάδοση άπ' τό ραδιόφωνο και τις λαϊκές όρχήστρες, σε κατάλληλη, άτλη και μέσ' στο πνεύμα της 'Ελληνικής παράδοσης έναρμόνιου.

Γιατί τά δημοτικά μας τραγούδια είναι η μοναδική κληρονομιά που έκφράζει τά έξευγενισμένα ήθη του λαού, έξυμwνwτας τά βουνά τους κάμπους και τις θάλασσες της 'Ελλάδας μας, καθώς και τη λεβεντιά και τούς πόθους του 'Ελληνικού λαού. Σύγχρονα είναι και μιά άσπείρευτη πηγή για τούς "Ελληνες συνθέτες, ίδιως της νέας, που θα συνεχίσουν την 'Ελληνική μουσική εξέλιξη.

Είναι ένας εθνικός θησαυρός, που πρέπει να διαφυλαχθή και να καλλιεργηθή, γιατί περιέχει όλα τά στοιχεία έκείνα που συνδέουν τό παρελθόν, τό παρόν και τό μέλλον της 'Ελληνικής Πατρίδας.